

**การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ***
**THE MANAGEMENT OF STUDENT ACTIVITIES AT THE CHONBURI-
RAYONG SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE**

ธวัชชัย คชา

Thawatchai Kacha

วิทยาลัยนครราชสีมา

Nakhonratchasima College, Thailand

Corresponding Author's Email: atomchon25@gmail.com

วันที่รับบทความ : 5 พฤษภาคม 2568; วันที่แก้ไขบทความ 12 มิถุนายน 2568; วันที่ตอบรับบทความ : 13 มิถุนายน 2568

Received 5 May 2025; Revised 12 June 2025; Accepted 13 June 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง 2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง จำแนกตาม ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน 3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บุคลากรจากสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง จำนวนทั้งสิ้น 356 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยอ้างอิงตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) เครื่องมือในการเก็บข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-

Citation:

* ธวัชชัย คชา. (2568). การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาลังคม, 3(3), 882-897.

Thawatchai Kacha. (2025). The Management Of Student Activities At The Chonburi-Rayong Secondary Educational Service Area Office. Journal of Interdisciplinary Social Development, 3(3), 882-897.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

Structured Interview) ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาด้วยค่า IOC อยู่ในช่วงระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอยู่ที่ 0.80

ผลการวิจัย

1. ระดับการบริหารงานกิจการนักเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับ "มาก" และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับเดียวกัน ได้แก่ การส่งเสริมคุณธรรมและวินัย ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประเมินผลกิจกรรม และการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอื่น ๆ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากร เมื่อพิจารณาจำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหลายด้าน เช่น การส่งเสริมวินัยและคุณธรรม การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการประเมินผลกิจการนักเรียน ส่วนด้านอื่นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับการจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ทั้งในระดับภาพรวมและรายด้าน ไม่พบความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

3. แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียน ที่ได้รับจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ การวางแผน ควรจัดทำแผนงานที่ชัดเจนและสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบทั่วถึง การจัดกิจกรรม จำเป็นต้องมีระบบติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงต่อเนื่อง การส่งเสริมคุณธรรมและวินัยนักเรียน ควรมีแนวทางที่ชัดเจน มีความต่อเนื่อง และสามารถวัดผลได้ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควรดำเนินการเชิงระบบ เริ่มตั้งแต่การคัดกรองไปจนถึงการวางแผนช่วยเหลือเป็นรายบุคคล การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน จำเป็นต้องมีผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีระบบกำกับ ติดตาม และเผยแพร่ข้อมูล การประเมินผล การดำเนินงาน ควรใช้ข้อมูลที่ได้มาจัดทำรายงานเพื่อใช้ในการวางแผนปรับปรุงในรอบถัดไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การบริหาร, กิจการนักเรียน, สถานศึกษา

Abstract

The objectives of this research article are as follows: To study student affairs administration in educational institutions under the jurisdiction of the Chonburi Rayong Secondary Educational Service Area Office. To compare personnel's opinions on student affairs administration in these educational institutions, categorized by position and work experience. To explore guidelines for the administration of student affairs in educational

institutions under the Chonburi Rayong Secondary Educational Service Area Office. The sample group in this study consisted of 356 personnel from educational institutions under the Chonburi Rayong Secondary Educational Service Area Office. The sampling was conducted using stratified random sampling based on the Krejcie and Morgan table. The research instruments included a five-point Likert scale questionnaire and a semi-structured interview. The questionnaire was validated for content accuracy with an Index of Item-Objective Congruence (IOC) ranging from 0.80 to 1.00, and it had a reliability coefficient of 0.80.

The research findings are as follows:

1. The overall level of student affairs administration was rated as “high.” When considering individual aspects, all were also rated at a high level, including moral and disciplinary promotion, student support systems, activity evaluation, and other student development activities.

2. A comparison of personnel opinions categorized by position showed statistically significant differences at the 0.05 level in several areas, such as moral and disciplinary promotion, implementation of student support systems, and evaluation of student affairs. Other areas showed no statistically significant differences. When categorized by work experience, no statistically significant differences were found in either overall or individual aspects. The qualitative analysis revealed several guidelines for student affairs administration:

3. Planning Institutions should develop clear operational plans and communicate them effectively to all stakeholders. Activity Management: There should be monitoring and quality assurance systems in place, with evaluation results used for continuous improvement. Promotion of Morality and Discipline: Clear, continuous, and measurable approaches should be applied. Student Support Systems: A systematic process should be implemented, starting from screening to developing individualized support plans. Promotion of Democracy in Schools: Responsible personnel must be clearly assigned, with mechanisms for monitoring, oversight, and information dissemination. Performance Evaluation: Data should be compiled into reports to inform planning for future improvement cycles, enhancing efficiency.

Keywords: Management, Student Activities, Educational Institution

บทนำ

ในยุคปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศได้ส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อระบบการศึกษา ทั้งในระดับโลกและในประเทศไทย ประเทศไทยกำลังเผชิญกับยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งนำมาซึ่งเครื่องมือทางเทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต สมาร์ทโฟน และเกมออนไลน์ สิ่งเหล่านี้ได้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของเยาวชน และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ทั้งในด้านบวกและด้านลบ โดยเฉพาะในช่วงห้าปีที่ผ่านมา มีการสะท้อนถึงแนวโน้มการถดถอยของคุณภาพการศึกษาของไทยอย่างต่อเนื่อง (สถาพร สังข์ขาวสุทธิรักษ์, 2560)

ในบริบทของการแข่งขันระดับโลกที่เข้มข้นมากขึ้น ประเทศจำเป็นต้องมีระบบการศึกษาที่สามารถสร้างรากฐานความรู้และความสามารถในการปรับตัวให้กับเยาวชน เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน ปัญหาภายในประเทศ เช่น ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ขาดเอกภาพด้านนโยบาย และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในกระบวนการจัดการศึกษา ยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

นอกจากนี้ ระบบคุณธรรมและค่านิยมในสังคมยังได้รับผลกระทบจากกระแสบริโภคนิยม ทำให้เยาวชนขาดทักษะในการเลือกเสพข้อมูลและวัฒนธรรมอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงการละเลยมรดกทางภูมิปัญญาท้องถิ่นและคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ขณะที่สถาบันทางศาสนาที่เคยเป็นศูนย์กลางการหล่อหลอมคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนก็ลดบทบาทลงอย่างเห็นได้ชัดตามแนวทางของรัฐ การศึกษาถือเป็นสิทธิพื้นฐานของประชาชนทุกคน ที่จะต้องได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้าน ทั้งในมิติของความรู้ คุณธรรม ความสามารถในการดำรงชีวิต และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสงบสุข โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นบุคคลที่ “เก่ง ดี มีสุข” กล่าวคือ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหา มีจิตใจดีงาม และดำรงชีวิตได้อย่างสมดุล (พัชราภรณ์ ไผ่ล้อมท่าเล, 2563)

แนวคิดในการพัฒนาผู้เรียนให้สมบูรณ์ทั้งทางกาย จิตใจ สติปัญญา และคุณธรรม ต้องดำเนินควบคู่กับการบริหารจัดการกิจการนักเรียน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนในหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การดำเนินงานด้านกิจการนักเรียนมีบทบาทสำคัญต่อ

การสร้างระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล การจัดการข้อมูลสารสนเทศนักเรียนอย่างครบถ้วน การวางแผนและการบริหารเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี การส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรม การสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และการเรียนรู้ระบอบประชาธิปไตยผ่านกิจกรรมในโรงเรียน เป็นเป้าหมายสำคัญของการดำเนินงานกิจการนักเรียน นอกจากนี้ยังต้องปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะ การดำรงชีวิตอย่างพอเพียง ความสามารถในการปรับตัว และความมีภูมิคุ้มกันในตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีคุณค่า (พัชรภรณ์ ไผ่ล้อมท่าเล, 2563)

จากการศึกษาของผู้วิจัยโดยอ้างอิงแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) พบว่า การบริหารกิจการนักเรียนควรครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ 6 ด้าน ได้แก่ การวางแผนงานด้านกิจการนักเรียน การบริหารจัดการงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมคุณธรรมและวินัย การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการบริหารกิจการนักเรียนควบคู่ไปกับการบริหารด้านอื่น ๆ เช่น งานวิชาการ งบประมาณ และบุคลากร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เติบโตเป็นบุคคลที่มีความสามารถทางสติปัญญา มีสุขภาพจิตที่ดี และสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข งานกิจการนักเรียนยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียน และการสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในตัวนักเรียนให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง จำแนกตาม ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากับประชากร กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

ประชากร ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง จำนวน 4,809 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง, 2567)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง จำนวน 356 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการสุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Robert V. Krejcie and Eayrle W. Morgan, 1970) โดยได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์ ในงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างมีคำถามเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขออนุญาตจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือจากวิทยาลัยนครราชสีมา ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

4. ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์ที่มีการกำหนดคำถามไว้ล่วงหน้า โดยผู้ตอบจะได้รับคำถามเช่นเดียวกัน และในลำดับขั้นตอนเดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ถามถามได้ตรงประเด็นที่ต้องการไม่ออกนอกเรื่อง ไม่เกินขอบเขตที่กำหนดไว้ และข้อมูลที่ได้รับสามารถนำมาประมวลผลได้ โดยมีขั้นตอนการสัมภาษณ์ ดังนี้

4.1 กำหนดเวลาในการสัมภาษณ์ 15-20 นาที และนัดหมายกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

4.2 เตรียมอุปกรณ์จัดบันทึกให้เหมาะสมกับสถานการณ์

4.3 แนะนำตัวเอง และสร้างบรรยากาศให้รู้สึกเป็นกันเอง

4.4 บอกวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ และขออนุญาตจัดบันทึกหรือใช้เครื่องมือบันทึกเสียงจากผู้รับการสัมภาษณ์

4.5 ป้อนคำถามเหมาะสมกับเวลา และทำการบันทึกหลังจากการสัมภาษณ์เสร็จ

4.6 ขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. ทำการวิเคราะห์การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 136 -143) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง จำแนกตาม ตำแหน่ง โดยใช้ค่า t – test (Independent samples)

4. ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้ F-test (One way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' method)

5. ทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารงานกิจการนักเรียนของ สถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยวิเคราะห์ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

1.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

1.2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ความถี่ (Frequency)

2.2 ร้อยละ (Percentage)

2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 136 -143)

3.1 t- test แบบ Independent samples

3.2 F- test แบบ One way ANOVA และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' method)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมีตำแหน่งเป็นครู จำนวน 3,422 คน คิดเป็นร้อยละ 96.10 ขณะที่ผู้บริหารมีจำนวนเพียง 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90 ด้านประสบการณ์ทำงาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ระหว่าง 10-15 ปี จำนวน 144 คน (ร้อยละ 40.40) รองลงมาคือกลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปี จำนวน 117 คน (ร้อยละ 32.90) และกลุ่มที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 95 คน (ร้อยละ 26.70)

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การบริหารงานกิจการนักเรียนในภาพรวมของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เช่นกัน โดยเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน การวางแผนงานกิจการนักเรียน การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.1 การวางแผนงานกิจการนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก รายการที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ การนิเทศติดตามและประเมินผลงานกิจการนักเรียน การแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ การจัดทำแผนเชิงกลยุทธ์ที่ชัดเจน รวมถึงการปรับปรุงระเบียบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ขณะที่รายการที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ การดำเนินการตามแผนที่วางไว้

1.2 การบริหารงานกิจการนักเรียน อยู่ในระดับมากในทุกข้อ รายการที่โดดเด่นคือ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การนิเทศติดตามผล และการส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างหลากหลาย โดยมีการกำหนดหน้าที่อย่างชัดเจน และจัดทำระบบการดำเนินงานตามภารกิจ ส่วนรายการที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือ การตรวจสอบคุณภาพและปริมาณกิจกรรมที่ครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่ม

1.3 การส่งเสริมวินัย คุณธรรม และจริยธรรมของนักเรียน คะแนนโดยรวมอยู่ในระดับมาก รายการที่ได้รับคะแนนสูงได้แก่ การเผยแพร่เกียรติประวัติ การมีกิจกรรมยกย่องนักเรียนที่ประพฤติดี การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง รายการที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือ การปรากฏของผลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมนักเรียนอย่างชัดเจน

1.4 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก มีการดำเนินงานเป็นระบบ ร่วมกับเครือข่ายต่าง ๆ และมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนเพื่อนำไปใช้ในการคัดกรองยังเป็นจุดที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติม

1.5 การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก กิจกรรมที่ดำเนินการมีความต่อเนื่อง และสะท้อนหลักประชาธิปไตยอย่างชัดเจน เช่น การเลือกตั้งนักเรียน การวางแผนกิจกรรม มีการเผยแพร่สู่สาธารณะ รายการที่ได้คะแนนต่ำที่สุดคือ การแต่งตั้งผู้รับผิดชอบการส่งเสริมประชาธิปไตย

1.6 การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน อยู่ในระดับมากในทุกข้อ รายการที่ได้รับคะแนนสูง ได้แก่ การใช้ผลประเมินในการปรับปรุงระหว่างการทำงาน การจัดทำแผนประเมินที่มีหลักฐานตรวจสอบได้ การประเมินความพึงพอใจของทั้งผู้ปกครองและนักเรียน รายการที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การนำผลการวิเคราะห์ไปจัดทำรายงานเพื่อพัฒนางานต่อไป

2. ผลการเปรียบเทียบตามตำแหน่งและประสบการณ์

2.1 เมื่อเปรียบเทียบตามตำแหน่ง พบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรม การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ส่วนด้านอื่นไม่พบความแตกต่าง

2.2 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ไม่พบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นทั้งในภาพรวมและรายด้าน

3. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน จากข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม พบแนวทางในการปรับปรุงแต่ละด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการวางแผน ควรดำเนินการตามแผนที่วางไว้ และเผยแพร่ข้อมูลให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบอย่างทั่วถึง

3.2 ด้านการบริหาร เน้นการตรวจสอบกิจกรรมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และนำผลประเมินมาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3.3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม จัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ พร้อมหลักฐานชัดเจน และประเมินผลต่อพฤติกรรมนักเรียน

3.4 ด้านระบบดูแล ควรจัดกลุ่มนักเรียนจากข้อมูลทีวีเคราะห์แล้ว และให้ครูศึกษารายบุคคล

3.5 ด้านประชาธิปไตย แต่งตั้งผู้รับผิดชอบอย่างเป็นทางการ และส่งเสริมกิจกรรมให้ต่อเนื่อง พร้อมการเผยแพร่สู่ภายนอก

3.6 ด้านการประเมินผล ควรจัดทำรายงานผลอย่างเป็นระบบ และขยายการประเมินลงสู่ระดับหน่วยงานย่อยภายในโรงเรียน

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัย เรื่อง การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน อาจเนื่องมาจากครูและบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารงานกิจการนักเรียนอย่างเต็มที่ ส่งผลให้เกิดความต่อเนื่องและเป็นระบบในทุกด้าน สอดคล้องกับ สุภาศินีย์ ภูทัตตวง (2566) ได้ทำการศึกษา แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 3 พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ด้านการวางแผนกิจการนักเรียน 2) แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 มีดังนี้ โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการจัดทำคู่มืองานกิจการนักเรียน สำรวจความต้องการของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมในแต่ละภาคเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความความถนัดและความสนใจ มีการจัดทำแบบฟอร์มการบันทึกข้อมูลสถิติการทำความดีและการกระทำผิดวินัยของนักเรียน ให้เป็นข้อมูลสารสนเทศ เสนอข้อมูลความรู้เทคนิควิธีที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควรส่งเสริมประชาธิปไตย ทั้งในและนอกโรงเรียน ควรมีการประเมินผลการดำเนินกิจกรรมทุก ๆ กิจกรรม เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินกิจกรรมในครั้งต่อไป มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ ได้ทราบ ถึงผลการดำเนินงานในกิจกรรมของแต่ละปี

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรายด้านแตกต่างกันในด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากผู้บริหารมักมีบทบาทหลักในการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน จึงมีมุมมองที่แตกต่างและให้ความสำคัญกับกระบวนการประเมินมากกว่าบุคลากรที่เน้นงานสอน สอดคล้องกับ อมราวดี พงษ์เจริญ (2565) ได้ทำการศึกษา การศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ การส่งเสริมสุขภาพอนามัยรณรงค์มาคือ การส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตยและวินัยของนักเรียน การส่งเสริมกิจกรรมนักเรียนการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ และการส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา ตามลำดับ 2) การ

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจำแนกตามตำแหน่ง และระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งพบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากโรงเรียนมีแผนงานและโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน ทำให้แม้ผู้บริหารใหม่จะเข้ามา ก็สามารถดำเนินงานต่อเนื่องได้อย่างไม่มีสะดุด อาจเนื่องมาจาก ลลิตา นพรัตน์เขต (2567) ได้ทำการศึกษา แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1.สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของการดำเนินการจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านงานกิจกรรมนักเรียน ด้านงานปกครอง และด้านงานบริการแนะแนว 2. การเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านงานปกครอง ด้านงานกิจกรรมนักเรียน และด้านงานบริการแนะแนว ซึ่งประสบการณ์ทำงาน 10 - 20 ปี กับประสบการณ์มากกว่า 20 ปี ในภาพรวม ไม่แตกต่างกันและขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก องค์ความรู้จากงานวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและหน่วยงานการศึกษา สามารถนำไปใช้วางแผน และการบริหารงานกิจการนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง พบว่า ด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน การดำเนินงานมีความครอบคลุมและชัดเจน โดยการวางแผนที่ดีจะช่วยให้กิจกรรมเป็นไปตามเป้าหมาย มีการเผยแพร่ข้อมูลที่ทำให้ผู้เกี่ยวข้องรับรู้และมีส่วนร่วม ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความโปร่งใสและสามารถติดตามผลได้อย่างต่อเนื่อง ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารควรมีการตรวจสอบเชิงปริมาณและคุณภาพแสดงให้เห็นถึงความใส่ใจในการจัดกิจกรรมที่ทั่วถึงนักเรียนทั้งโรงเรียน การนำผลประเมินไปพัฒนาต่อเนื่องจะช่วยให้กิจกรรมมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ดีขึ้นด้านการส่งเสริมพัฒนาวิสัย คุณธรรม และ

จริยธรรม การดำเนินกิจกรรมควรมีรูปแบบชัดเจนและต่อเนื่องช่วยให้นักเรียนซึมซับคุณธรรม และจริยธรรมได้อย่างชัดเจน การประเมินและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอทำให้เกิดผลเชิงบวกที่ยั่งยืนต่อพฤติกรรมนักเรียน ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนและคัดกรองเป็นกลุ่มหรือตัวบุคคลทำให้สามารถช่วยเหลือได้ตรงจุด การมอบหมายให้ครูผู้รับผิดชอบศึกษานักเรียนรายบุคคลแสดงถึงความใส่ใจในรายละเอียดและสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็น ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ควรแต่งตั้งผู้รับผิดชอบและมีการติดตามนิเทศงานอย่างต่อเนื่องช่วยให้เกิดการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเผยแพร่ผลการดำเนินงานยังช่วยขยายผลและเป็นแบบอย่างที่ดีต่อโรงเรียนอื่น ๆ ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียนควรมีการประเมินผลที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับหน่วยงานย่อยไปจนถึงระดับโรงเรียนช่วยให้สามารถพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง การจัดทำรายงานผลและนำไปใช้ในการวางแผนใหม่ช่วยเสริมสร้างความยั่งยืนในการพัฒนากิจการนักเรียน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน และประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และในส่วนของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ผู้บริหารควรส่งเสริมความริเริ่มสร้างสรรค์ในงานวิชาการ ปรับปรุงระบบประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง นิเทศ ติดตาม และวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับครูเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์นักเรียน สร้างขวัญกำลังใจแก่ครู พร้อมสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และใช้การสื่อสารที่เหมาะสมในกระบวนการนิเทศ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยรวม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควรเพิ่มการวิเคราะห์ข้อมูลและคัดกรองนักเรียน แม้การดำเนินงานโดยรวมจะอยู่ในระดับมาก แต่การวิเคราะห์ข้อมูลและ

การจัดกลุ่มนักเรียนยังเป็นจุดที่ต้องพัฒนา ควรใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนให้ละเอียดมากขึ้น เพื่อให้สามารถคัดกรองและช่วยเหลือได้ตรงกลุ่มเป้าหมาย

1.2 ในด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ควรสร้างเครือข่ายประชาธิปไตยในโรงเรียน โดยส่งเสริมการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนกับโรงเรียนอื่น เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องประชาธิปไตยพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

1.3 ในด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ควรเน้นการประเมินผลเชิงพัฒนาการระหว่างดำเนินงาน เพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนแผนงานและแนวทางได้ทันเวลา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษารูปแบบและวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็ก เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนแต่ละประเภท

2.3 ควรศึกษาศึกษาการนำเทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชัน หรือระบบสารสนเทศ มาใช้ในการติดตามและดูแลนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

พัชรภรณ์ ไผ่ล้อมท่าเล. (2563). การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนวัดนิมมานรดี.

วารสารบัณฑิตศึกษา มรภ.บ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 5(2), 28-40.

ลลิตา นพรัตน์เขต. (2567). “แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1”.

วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน, 6 (1), 279-93.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: บริษัทสุวีริยาสาส์น จำกัด.

_____. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: บริษัทสุวีริยาสาส์น จำกัด.

สถาพร สังข์ขาวสุทธิรักษ์. (2560). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี. ใน สารนิพนธ์สาขาการบริหารสถานศึกษา. คณะบริหารศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

สุภาสินี ภูทัตตวง. (2566). “แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3: แนวทางการ
บริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3”. วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช, 1 (2), 21-34.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง. (2567). สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง. เรียกใช้เมื่อ 31 ตุลาคม 2567 จาก https://www.bing.com/search?q=สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี&gs_lcrp=EgRLZGdIKgYIABBFGDkyBggAE

อมราวดี พงษ์เจริญ. (2567). “ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2”. วารสาร
การบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา, 2 (2), 28-38.

Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970). “Determining sample size for research activities”. Educational and psychological measurement, 30(3), 607-6